

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 27

מיום ראשון, ו' בתמוז תש"פ, 28.06.20

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 27
מיום ראשון, ו' בתמוז תש"פ, 28.06.20

		<u>משתתפים:</u>
ראש המועצה	-	מר ניר ברטל
חברת מועצה	-	גב' צדוק תמר
חבר מועצה	-	מר אודי וילד
חברת מועצה	-	גב' אורנה רייטר
חבר מועצה	-	מר אלעד כהן
חברת מועצה	-	גב' אביבית אבורוס
		<u>מוזמנים:</u>
מנכ"ל המועצה	-	מר רועי מוסט
מנהלת מחלקת חינוך	-	גב' מירה מור
היועץ המשפטי	-	עו"ד שחר בן עמי
		<u>חסרים:</u>
חברת מועצה	-	גב' קרן פנקר
חבר מועצה	-	מר דורון טישלר
חבר מועצה	-	מר בועז בגריש

על סדר היום:

1. מנהלת ביה"ס גוונים.

(1) מנהלת ביה"ס גוונים.

מר ניר ברטל: ערב טוב. אנחנו פותחים ישיבת מועצה מס' 27 שלא מן המניין. הישיבה היא לבקשתם של אלעד, דורון ובוועד. אלא אם כן מישהו רוצה להגיד משהו לפני, אני אתן את הזכות לאלעד להציג את הבקשה לישיבה ונדבר בהמשך לכך.

מר אלעד כהן: ערב טוב לכולם. קודם כל, הסיבות שבגינן התכנסנו, דרשנו לקיים את הישיבה, מפורטות במכתב הזימון שהופץ בין חברי המועצה. ראיתי שזה גם הופץ בפייסבוק לטובת אלה שצופים בישיבה בפייסבוק. אני אתייחס בקצרה מה היה עד לזימון ומה היה לאחר הזימון. כי לא כל כך כולם ערים ומסונכרנים בנושא הזה. קודם כל אני אומר שאנחנו כאן נמצאים בשם, אני לא אגזים אם אגיד מאות רבות של תושבי אורנית שנתקלו ביום אחד בעיר בסיטואציה שבה מנהלת מוערכת של בית ספר גוונים הודיעה שהיא לא ממשיכה כשברור מכל השתלשלות האירועים שהיתה לאחר מכן, שהיתה סיבה למה היא ביקשה שלא להמשיך.

אז כפי שאמרתי ביום 17.6.2020 התבשרנו שבתיה פינקלשטיין, מנהלת ביה"ס גוונים בשלוש השנים האחרונות, הודיעה שהיא לא תמשיך בשנה הבאה. למי שיודע ולמי שלא, בתיה מכהנת בשלוש שנים. בתיה קיבלה את ביה"ס גוונים במצב מאוד בעייתי, בתקופה של המשבר, שלפחות זכור לכולנו לרעה ולא לטובה. חוסר אמון של המערכת בבית הספר. חוסר אמון של התלמידים וההורים כלפי בית הספר. מורים שלא רצו להגיע לפה. חצי כאוס. ומהמקום הזה, ומהמציאות הזו, בתיה לקחה את בית הספר הזה והצליחה להביא אותו למקום שהוא שונה לחלוטין מהמקום שהיינו בו קודם לכן.

אז ראשית אפשר להבחין בשינוי משמעותי באווירה. יש אמון של ההורים, של התלמידים. בכל הפרומים האפשריים אנחנו גם רואים שזה מצב הדברים. שנית, גם מבחינה פדגוגית, היו תוצאות של מבחני מיצ"ב שמראים שיש שיפור משמעותי במצב בית הספר, בהשוואה לתקופה של לפני כהונתה של בתיה.

לשמחתי, לפחות לפי העמדה המוצהרת של ראש הרשות, ניר, נקרא לך ניר, ברשותך, גם ניר בעצמו סבור שבתיה חוללה שינוי גדול ביותר בבית הספר מאז שהיא קיבלה את שרביט הניהול, כך שאפשר

לומר, בלי יותר מדי להסס, שיש תמימי דעים לכך שבתיה, כמנהלת בית הספר, היא מנהלת מוצלחת. עכשיו, בגלל הנסיבות האלה, היה די מפתיע לקבל הודעה מבתיה שהיא לא ממשיכה. ואחרי שערכנו את כל הבירורים, הסתבר לנו שלא בעיות פדגוגיות או תפקודיות הם אלה שגרמו לבתיה לרצות לא להמשיך. אני אגיד את זה בלשון מאוד ברורה, בלי לכבס יותר מדי במילים. פשוט סימנו לה את הדרך החוצה. כשראינו את מכתב ההמלצה, אם אפשר לקרוא לזה המלצה, כשראינו גם את הפרסום של ראש המועצה, שלך ניר, בנושא, כתגובה לכל השיג ושיח שהיה בפייסבוק, אנחנו גם מבינים שפשוט סימנו לה את הדרך החוצה. אז לא באו ואמרו 'בתיה, תלכי הביתה'.

אבל במאה ה-21 לא צריך להשתמש במילים כאלה. מספיק שאתה מסרב במשך תקופה מאוד ארוכה לתת למנהלת שלך מכתב המלצה, כדי שתוכל לקבל את הקביעות בבי"ס גוונים, למרות שאתה יודע שגם מפקחת בית ספר תומכת בכך, ולמרות שאתה יודע שבסך הכל היא חוללה את השינוי שכולנו רצינו, וכשמתחילים לראות את כל הזיג זגים של המילים, 'אם תעשי ככה, אנחנו נשקול, אנחנו פה ואנחנו שם', אז מה הפלא שאותה בתיה הסתובבה עם תחושה מאוד משפילה שלא רוצים אותה. וכשלא רוצים אותך במערכת מסוימת, וכשאתה אדם מוערך, וכשכנראה יש מספיק מקומות אחרים שיכול וירצו אותך, אז לא צריך להתפלא שאותו אדם שם את המפתחות והלך.

עכשיו, מאחר ולפחות לפי הבירורים שאני ערכתי, היה ברור שאין פה עניין פדגוגי אמיתי. יש פה עניין של בינו לבניה, או בינה לבניה. בלי להיכנס יותר מדי לפרטים. יש פה, מה שנקרא, מאבקי אגו מיותרים בממשק שבין מנהלת בית הספר לבין הגורמים במועצה, ולא צריך להזכיר את הגורמים, הדברים מדברים בעד עצמם. ומאחר והיה ברור שמי שיינוק מזה בסופו של דבר זה בית הספר עצמו, כי מה התלמידים רוצים? התלמידים רוצים ללמוד. מה ההורים רוצים? ההורים רוצה שיהיה בית ספר חם ואוהב. חשבתי שאסור לנו להישאר אדישים בעניין הזה וצריך לנסות לעשות מעשה.

וזו הסיבה שבגללה הגשתי את הבקשה. בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין, כמובן. כשראינו את התגובות של ההורים ברשת החברתית, אגב, חלק כתוצאה מדברים שאני כתבתי, חלק מכל מיני יוזמות עצמאיות של ההורים, ראינו עד כמה יש תמימות דעים, חיבה ואהבה לבתיה, בין אם אתם אוהבים את זה ובין אם לאו. וזה מסוג הדברים שעוד יותר חיזק בי את התחושה שצריך לעשות מעשה. וכשנמצאים באיזשהו מצור מסוים, כששני צדדים מתבצרים, אז לפעמים כשמישהו בא

מהצד, מה שנקרא בחזקת האדם השלישי, הנייטרלי, יכול ולפעמים הוא זה שיגרום לשינוי הסיטואציה. וזו היתה סיבה שבגללה אנחנו הגשנו ב-18.6 את הבקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין. קיוויתי אז שפשוט תשתפו פעולה. קיוויתי שתאפשרו לפחות איזשהו תהליך, תשאירו איזשהי דלת פתוחה שתאפשר את אותה דינאמיקה שביקשתי לקיים. מה סך הכל ביקשתי באותה ישיבה ומה היתה הצעת ההחלטה שאני כמובן אתיחס אליה? לקחת את כל מי שרלוונטי, להכניס אותו לחדר אחד, אגב, הצעתי את עזרתי למי שירצה, ובואו נתחיל לדבר. בואו נפתור את זה.

אם הייתם באמת חושבים שהיא כל כך לא טובה או לא טובה בכלל, אז אני מניח א' שהייתם אומרים את זה, וב' אני מניח שהדברים היו יוצאים החוצה וג', יכול להיות שבסיטואציה הזו לא היינו מתערבים. אגב, כשקרה מה שקרה בבי"ס שחקים, והחליפו מנהלת, כפי שבוודאי זכור לכם, לא ראיתי כזאת תרעומת מההורים וכפי שאתם בוודאי גם זוכרים, אף אחד מחברי המועצה לא ניסה לעשות מעשה, כי יכול להיות שזה התאים לסיטואציה שנוצרה שם.

אז סברתי שבאמת נתחיל איזשהו תהליך שבמסגרתו אולי נצליח לפתור את הבעיה. והתחלתי בהידברות. דיברתי עם כל מיני גורמים. הנהגת הורים. דיברתי גם עם בתיה. דיברתי עם הורים. ניסיתי להבין איפה הדברים עומדים. ואז באמת הבנתי שחוץ מקצת מאבקי כוח ואגו, אין פה שום כלום. ואני תמיד אומר אל תנהלו מאבקי כוח על גב הילדים. \

שוחחתי עם בתיה ביום שישי. האירוע היה ביום רביעי. שוחחתי עם בתיה ביום שישי שיחה מאוד ארוכה. והפלא ופלא, למרות העמדה הבסיסית הראשונית שלה, שאמרה 'אני לא רוצה, אני הושפלתי, אני לא מעוניינת להמשיך במערכת שאני מרגישה לא רצויה', היא אמרה לי 'אתה יודע מה, אלעד. אני מבטיחה לך לחשוב בשנית על העניין הזה' וסיכמנו לדבר ביום ראשון, אחרי שהיא תשב ותחשוב. כי שוב פעם, אחרי הכל, חוץ מברברת, שום דבר בלתי הפיך לא היה בעניין שלה, ואני מיד אתיחס גם לעניין. כשאני אומר בלתי הפיך, כמובן משהו שאי אפשר לשנות ולהחזיר את הגלגל אחורה. ואז ביום שישי, בשעה ארבע, חמש, שש בקירוב, אני נדהם לראות פוסט שלך, ניר, שבין היתר אומר 'מבחינתי', ככה המסר שעבר, בין אם התכוונת ובין אם לא, 'מבחינתי הסיפור הזה סגור. בתיה החליטה ללכת הביתה.

אני מבחינתי הוריתי, דיברתי עם המפקחת של משרד החינוך, אני מקווה שאני מדייק במלל, אבל זה

בטח רוח הדברים. ומבחינתי מתחיל תהליך של איתור וכו', וביום ראשון גם יש לי פגישה עם הנהגת ההורים. זאת אומרת כל מי שקורא את הפוסט הזה מבין שבין אם התכוונת, ניר, ובין אם לאו, פשוט סיכלת את המהלך. עכשיו, אני קצת הופתעת. כי באותה נקודת זמן אתה יודע שיש בקשה שלנו לקיים ישיבה שלא מן המניין. באותה נקודת זמן אתה רואה רחש בחש של הורים, שהחלק, אני לא רוצה להגיד מכריע, אבל בוודאי הרוב, רוצה שבתיה תחזור.

ואנשים רצו לעשות הפגנה. ומכל הכיוונים המסר שעלה, חברים, אנא ניר, כראש מועצה, אנא מכם גורמים מקצועיים אחרים במועצה, אנחנו מבקשים מכם שתעשו הכל כדי שאפשר יהיה להחזיר את הגלגל אחורה. ואז ביום שישי עשית הפוך ממה שלמעשה צריך היה לעשות בנקודת הזמן. אדם חכם שרוצה היה להשאיר פתח, לפחות היה עושה הקפאת מצב ומחכה לראות לאן זה מתגלגל. לא רק שלא עשית את זה, עשית דבר הפוך.

עכשיו בסיטואציה שנוצרה באותו יום שישי, אין פלא שכמובן בתיה הרגישה את אשר הרגישה. אני קראתי לך אותו יום, ניר, בפייסבוק ובכל במה אפשרית ואמרתי לך 'תראה, הרי העמדה המוצהרת שלך היתה – אני מבחינתי בתיה יכולה להישאר. היא החליטה וכו' וכו'. זאת אומרת אתה למעשה אומר במשתמע, אני מבחינתי אין לי בעיה שבתיה תישאר. בתיה קיבלה החלטה ואנחנו צריכים לכבד אותה. אז קראתי לך באותו שלב, ניר, לעשות מעשה. לשבור את המצור הזה שאתם נקלעתם אליו. לקרוא לבתיה, להגיד לה 'בתיה, למקרה שלא הבנת, המערכת רוצה אותך.

בתיה, למקרה שלא הבנת, המערכת מעריכה את פועלך. בתיה, בואי ננסה, בואי ניכנס לחדר אחד וננסה למצוא פיתרון'. בעיות הרבה יותר קרדינאליות וסכסוכים הרבה יותר מרים נפתרו. בואו פשוט נעשה מעשה. ואמרתי לך גם באותו שלב, 'ניר, אם אתה תעשה את זה, לפחות',

מר ניר ברטל: אתה צריך לקבל עוד דקות.

מר אלעד כהן: אני אקבל. יש לכם בעיה לתת לי את הדקות שלכם? בבקשה. חשבת

לתומי שבנושא כל כך חשוב לא תקפיד על זה. אבל אם אתה רוצה, גם לזה יש פיתרון. סברתי לתומי שלפחות תעשה את המעשה לטובת הילדים, לטובת הציבור, לטובת הצרכים של הילדים, לטובת

הזעקה של התושבים. עשית בדיוק הפוך ואמרתי לך, ניר. אם לא תעשה את זה כרגע, לשיטתי אתה תראה לכולם שהאמירה שלך, המוצהרת הרשמית, שמבחינתך בתיה החליטה ללכת ויזה עניין שלה ולא היתה לי בעיה שתישאר, ואם היא תבקש להישאר היא תישאר' וכו' היא פשוט אמירה שהיא לא נכונה. ומה שנקרא מהפה החוצה, אבל לא יותר מזה.

לצערי לא הרמת את הכפפה, וביום ראשון אפילו כינסת ישיבה עם הנהגת ההורים. ושם נאמרו דברים שאני לא רוצה כרגע להיכנס אליהם, אבל שהם עומדים בניגוד גמור לרצון הלכאורי, אני אומר לכאורי, כי זה לא נראה אמיתי, לאפשר את הסיטואציה של להחזיר את הגלגל אחורה. עכשיו ברור שהמשימה כרגע יותר קשה. אבל מי שהפך אותה ליותר קשה זה לא אנחנו.

אנחנו הגשנו בקשה ב-18.6. מצאת לנכון לכנס את הישיבה רק היום? כשעברו לפחות לפי הוראות החוק היומיים מעבר לתקופה שעל פי החוק היית חייב לכנס את זה. עכשיו, בתקופה הזו, לא רק שלא הקלת את הסיטואציה, אתה החמרת את הסיטואציה. ברור שניסית למסמס את הישיבה. אבל אני לא מתרגש מזה, ואף אחד לא מתרגש מזה. וכפי שאמרתי, סכסוכים ובעיות הרבה יותר מורכבות אפשר לפתור, אם רוצים.

ולכן קראתי אז ואני קורא כרגע לך, ניר, לכל חברי המועצה, לעשות חשיבה נוספת. לפתוח במסלול הידברות כבר מחר בבוקר עם בתיה. לנסות, אגב, לא בטוח שנצלית. יכול להיות שזה לא ילך. יכול להיות שיתברר שהפערים הם גדולים. אבל בואו תנסו. בואו שבו בחדר אחד עם גורמים חיצוניים. בואו תשבו עם נציגים של משרד החינוך. אנחנו יודעים שהמפקחת של משרד החינוך תמכה בהישארות של בתיה בבית הספר.

מר דורון טישלר: ותומכת.

מר אלעד כהן: תמכה ותומכת כמובן. לדעתי לא חל שינוי במובן הזה. ולכן מאחר ומבחינתי לא אמרתי נואש. אני אבקש ממליאת המועצה היום, פשוט לקבל את הצעת ההחלטה שהצעתי במסמך הזימון, ואני אקריא אותו: "המועצה תקיים לאלתר הידברות עם כל הגורמים הרלוונטיים לענייננו, בכדי למצוא פיתרון שיבטיח את הישארות בתיה בתפקידה כמנהלת בית ספר

גוונים בשנים הבאות".

לעוד נקודה לא התייחסתי. היום הנהגת ההורים הוציאה פרסום, אני מניח שכולכם ראיתם אותו. ודווקא שורה אחת מהפרסום של הנהגת ההורים די שבה את לבי, וזה יכול ללמד למעשה איך הם, כהנהגת ההורים, רואים את הסיפור הזה. אני מיד אקריא את זה.

מר ניר ברטל: אבל תקריא את כל ההודעה.

מר אלעד כהן: לא צריך להקריא את כל ההודעה. אתה יכול אתה להקריא את כל ההודעה. שנייה אחת.

מר ניר ברטל: נשלח אלי כרגע ...

מר אלעד כהן: השורה התחתונה של הפרסום, אני פשוט לא מוצא את זה. השורה התחתונה, והמשפט האחרון שהנהגת ההורים כותבת במסמך, בהודעה הרשמית שהיא הוציאה, אנחנו מקווים שתצא בשורה טובה מהישיבה הזו הערב. והבשורה הטובה שכולנו מכוונים אליה וכולנו צריכים לכוון אליה, לטובת הילדים, בכדי שנשים בצד את כל ענייני האגו למיניהם, זה לעשות את כל המאמץ שבעולם, אני זוכר את זה, אתה רוצה אחר כך להקריא את זה, תקריא את זה, לעשות את כל המאמץ שבעולם כדי שבתיה תישאר.

עכשיו שמעתי כל מיני לחששים על כל מיני דברים שזה אמר והוא אמר. מבחינתי הדברים האלו לא רלוונטיים. אני לא אתייחס אליהם. מפאת כבודם של כולם, כדאי שאני גם לא אתייחס אליהם. מבחינתי, חוות הדעת, הפרסום הרשמי של המועצה הוא מאוד ברור. שלך גם ניר, גם לפני וגם אחרי. עד כמה שהדברים תלויים בנו כמועצה, אין מניעה שבתיה תישאר. אין מניעה שבתיה תמשיך. וזהו העמדה הרשמית שלך. ואם זו העמדה הרשמית שלך, לא צריך הרבה ממך, ניר. צריך את הצעד הראשון שכתוצאה מכך יתחיל תהליך שאני מקווה מאוד יוביל לכך שהגלגל יחזור אחורה. אני כמובן אתייחס לדברים שייאמרו בהמשך. תודה.

סיימת?	<u>מר ניר ברטל:</u>
כן.	<u>מר אלעד כהן:</u>
בטוח?	<u>מר ניר ברטל:</u>
בינתיים.	<u>מר אלעד כהן:</u>
טוב. לא בטוח שתהיה פעם נוספת.	<u>מר ניר ברטל:</u>
חבריי יתנו לי את הדקות שלהם.	<u>מר אלעד כהן:</u>
כבר סיימת אותם.	<u>מר ניר ברטל:</u>
ממש לא.	<u>מר אלעד כהן:</u>
מה ההצעה?	<u>מר אודי וילד:</u>
הקראתי.	<u>מר אלעד כהן:</u>
ההצעה לקיים הידברות עם כמה גורמים.	<u>מר ניר ברטל:</u>
מצביעים?	<u>מר אודי וילד:</u>

מר ניר ברטל: כן. מישהו רוצה להגיד עוד משהו? מעולה. אז בואו נצביע. מי בעד

ההצעה? צריך להקריא אותה עוד פעם, שחר? לא? מי בעד ההצעה?

מר בועז בגריש: יהיה דיון או שאנחנו מצביעים?

מר ניר ברטל: אף אחד לא רוצה לדבר.

מר בועז בגריש: אני רוצה לשאול משהו. עוד לפני ההצבעה.

מר ניר ברטל: בבקשה.

מר בועז בגריש: אני לא מכיר את בתיה. ואני לא מכיר את בית הספר, כי אין לי ילדים

שם בבית הספר. אבל התחלתי גם אני לשאול קצת שאלות. ואני באיזשהו מקום קיבלתי רושם מאנשים שאני דיברתי איתם שהיה חוסר שיתוף פעולה של מנהלת בית הספר עם הגורמים הרלוונטיים במועצה, ואני רוצה לדעת אחד, אם זה נכון. שתיים, במה זה בא לידי ביטוי. כי מבחינתי זה איש הדבר הזה. ואני רוצה לדעת אם יש פה דברים בגו או שזה דיבורים והתרשמויות של אנשים.

מר ניר ברטל: עוד דברים שתרצה לדעת או שרק זה, בועז? דורון?

מר דורון טישלר: אני רוצה להגיד ולשאול. ידוע לכולנו, וזה היה ברור כשמש, כמו

שאלעד הזכיר בהתחלה כשבתיה הגיעה לבית הספר, בית הספר היה, היו לי שלושה ילדים שלמדו בבית הספר הזה. היום זו ילדה אחת שנשארה ללמוד שם. בית הספר לפני התקופה של בתיה היה במצב לא טוב, בלשון המעטה. גם בנתונים הפדגוגיים שלו ובכלל.

וכשבתיה נכנסה לבית הספר, לא רק שההורים שמחו, כי היה שינוי מאוד גדול. אני חושב שלאורך הזמן, גם כשאתה נכנסת לתפקידך כראש מועצה, לא מעט החמאת לבתיה על פועלה, עד כמה שאני

זוכר, אם זכרוני אינו מטעני. היו גם סיורים שערכתם בבית הספר. גם לאן שבית הספר הגיע היום במה שבתיה הובילה וגם בנתונים פדגוגיים. ואני חושב שאני לא טועה בזה שאני אומר שזה היה דבר להערצה, גם בקרב המועצה וגם בקרב ההורים ובטח שהתלמידים היו באים שמחים כל יום לבית הספר.

ואני חושב שלא רק שהציונים הפדגוגיים או הנתונים הפדגוגיים הראו את זה, וגם לאורך התקופה עד שהגיעה אותה סערה, אותו משבר נקרא לזה, שגם המועצה תמכו בפעילות של בתיה וחיזקו את זה גם אנשי משרד החינוך, מהמפקחת וצפונה וכלה בתמיכה שהיתה ביום שישי האחרון ועד בתיה ופועלה כמנהלת בית הספר, הייתי רוצה לשמוע מה היה הטריגר שהקערה התהפכה על פיה. שהאם באמת הדבר הזה מצדיק את זה שבתיה תסיים את תפקידה המוצלח, לפחות מבחינתי וכמו שלא לעד היו שיחות גם לי היו שיחות ולא מעט אנשים שפנו. חשוב לשמוע למה.

מר ניר ברטל: בסדר גמור. סיימתם? עוד מישהו רוצה להגיד משהו? אודי?

מר אודי וילד: אני אולי אגיד משהו. תראו, הסיפור הזה הוא מבחינתי סיפור שמתנהלת במערכת חינוך בתוך היישוב. אני היום אין לי ילדים במערכת החינוך פה ביישוב, ולכן אני לא מחובר לזה ואני לא כל כך מכיר או מצוי במה שקורה שם. ואולי אפילו נוח לי לבוא ולהסתמך על מה שאומרים מחלקות מקצועיות והאנשים המקצועיים שמטפלים בזה. גם אני הלכתי ושאלתי קצת שאלות, כיוון שלא הכרתי את הנושא ולא ידעתי במה מדובר.

הדבר הראשון שקפץ לי זה שאנחנו מקיימים איזשהו דיון ציבורי על בעיה אישית של מישהו. וזה הפריע לי. זה הפריע לי כי אני אומר שאנחנו, אני חושב, שלכולנו יש הערכה מאוד גדולה לאישה. עשתה פה דברים יפים במשך שלוש שנים, ככה אני מבין. עוד פעם, לא מהיכרות אישית. זה ממה שאני שומע. וכל דיון שאנחנו נעשה פה עכשיו, ונתחיל לפתוח את הדברים ונשים את הדברים על השולחן, יעשה עוול למישהי שכנראה אנחנו לא רוצים לפגוע בה. הרמתי טלפון לשחר ושאלתי אותו האם זה ראוי, האם זה נכון שאנחנו נפתח תיק אישי של עובד ונשים אותו פה על השולחן, בפייסבוק, וכולם יתחילו לשמוע מה כן בסדר ומה לא בסדר. בעיקר מה לא בסדר.

וזה בעיני רע מאוד. כיוון שהדברים שאני שמעתי, אני לא רוצה לחזור עליהם פה ואני גם לא הייתי רוצה שאנשים אחרים יחזרו עליהם פה. כיוון שאלו דברים שהם לא נעימים, מאוד רגישים, ואני חושב שאפילו שקיבלתי תשובה משחר שאנחנו חייבים לדון בזה, כי היא עובדת ציבור, so called, אנחנו חייבים, אם מישהו מבקש, לפתוח את זה, אני חושב שאם אנחנו לא רוצים לפגוע בה, אנחנו צריכים לשמור על צנעת הפרט בהקשר הזה. רוצים להעלות הצעה לדיון, אין שום בעיה. אני מוכן לשקול ואין לי שום בעיה ללכת לגישור, אגב. אם זאת ההצעה, אני בעד.

עכשיו, אם אנחנו באים ואני חושב שהיה ניסיון לבוא ולדבר לפני הישיבה הזאת, כדי שהיא לא תתקיים בפורום כזה, ולהכיר את הפרטים מבפנים, וזה לא קרה, הבנתי שלא רציתם, הרעיון היה לבוא לכאן בשביל לעשות מזה את ההוא-אה הזה, בשביל שזה יהיה בפייסבוק, בשביל שכל אחד ידע ביישוב שיש הערות ויש בעיות מול התפקוד של המועצה.

אז אני מוכרח להגיד לכם שאני נותן דווקא כן רספקט וכבוד לאנשים המקצועיים שמתעסקים בזה. ומבחינתי יש פה לפחות שלושה שיושבים כאן ליד השולחן, ואני מניח שיש עוד. יש הנהגת הורים, שמשום מה הם לא נמצאים כאן, אבל אני חושב שיש להם דעה די מגובשת על מה שקרה פה. ואם היינו עושים את זה במקומות הראויים, בחדרי חדרים ואפשר שם כן לפתוח את כל הדברים, ואולי כן אפשר היה להגיע להסכמות בצורה כזאת או אחרת, זה היה הרבה יותר ראוי. ככה אני חושב, זאת דעתי. אני לא חושב שהמקום שהיה צריך לעשות את זה זה כאן. ובזה אני חושב שאני מסיים. אין לי יותר מה להוסיף. אני הייתי שמח אם היינו יכולים להצביע ולהתקדם.

אני רוצה להגיב למה -

מר אלעד כהן:

רגע, אתה סיימת לדבר היום. מישהו רוצה להגיד משהו?

מר ניר ברטל:

תן לי את הזמן שלי.

מר אלעד כהן:

הוא כבר דיבר, בועז.

מר ניר ברטל:

אני רוצה להגיב למה שאודי אמר.

מר אלעד כהן:

אני שמעתי שאתה רוצה.

מר ניר ברטל:

אז תן לי בבקשה את זכות הדיבור.

מר אלעד כהן:

אני לא אתן לך אותה, כי אתה כבר ניצלת אותה. תודה. שאלתי אותך

מר ניר ברטל:

שלוש פעמים אם סיימת, אמרת 'כן'.

לפני ששמעתי את מה שאודי ציין. אתה לא חושב שמן הראוי שאנחנו

מר אלעד כהן:

נגיב לזה? מה זה פה, סתימת פיות? לא הבנתי.

לא סתימת פיות.

מר ניר ברטל:

אבל תן לי להגיב למה שהוא אומר. לא מצליח להבין את צורת קיום

מר אלעד כהן:

דיון הזה בכלל.

קוראים לזה ישיבת מועצה.

מר ניר ברטל:

זו ישיבת מועצה, אבל ברגע שהוא מתייחס לדברים שלא התייחסתי,

מר אלעד כהן:

כי הוא לא אמר אותם לפני, תן לאנשים הנכבדים את האפשרות להתייחס לזה.

אז כמו שאמרתי, יש אפשרות, אולי, היה לך את זכות הדיבור, אתה

מר ניר ברטל:

מיצית אותה.

מר אלעד כהן: אה, ואתה אומר שאני יכולתי לצפות מה יגיד אודי, ולכן הייתי צריך

להתייחס לזה? זה מה שאתה אומר?

מר ניר ברטל: לא, אבל בישיבת מועצה לכל אחד יש את זכות הדיבור,

מר אלעד כהן: אתה כנראה מייחס לי יכולות נבואיות. אני אמור לדעת מה אודי יגיד

ואז להתייחס לזה.

מר ניר ברטל: אני מייחס לך הרבה פחות ממה שאתה חושב,

מר אלעד כהן: אה, אני מודה לך. זה הדדי, זה בסדר.

מר ניר ברטל: תודה. עוד מישהו רוצה להגיד משהו? תמר?

גב' צדוק תמר: אני קודם כל רוצה להצטרף לדברים של אודי. אני גם רוצה לומר לך,

אלעד, שהפורום הזה נראה מאוד לא סביר. אתה מדבר על תמימות דעים. לא ברור לי על מה אתה מבסס את זה. אם 30 איש שמדברים בפייסבוק זו תמימות דעים אז יש לנו מחלוקת. אין שום תמימות דעים. זה דבר ראשון.

דבר שני, אני מאז שאנחנו פה ואתה מנוסה, יש לך פז"ם כמו של כולנו במצטבר, לא יודעת, תספר לי אתה אם מקובל לדון לגופו של אדם. אני יודעת שאנחנו יושבים ומצביעים על תב"רים, מצביעים על היתרי בנייה. אני לא זוכרת שהיה דיון לגופו של אדם. זה חדש לי,

מר אלעד כהן: מי דן פה לגופו של אדם?

- גב' צדוק תמר:** אתה.
- מר אלעד כהן:** ממש לא.
- מר ניר ברטל:** אלעד, אלעד, אם הוא היה מרשה לי להגיב, הייתי מראה לו שזה לא לגופו של אדם.
- מר ניר ברטל:** אלעד, אתה מפריע.
- מר אלעד כהן:** וזה שמפזרים עננה של דברים סתם, זה עוד יותר חמור. זה הדבר הכי נורא שיכול להיות.
- מר ניר ברטל:** אלעד, אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה. תודה.
- מר אלעד כהן:** אתה יכול פעם שנייה גם.
- מר ניר ברטל:** קראתי ברגע זה פעם שנייה. אתה מפריע לתמר לדבר.
- גב' צדוק תמר:** אתה מכיר את המייל שלי?
- מר ניר ברטל:** תמר, זכות הדיבור שלך. בבקשה.
- גב' צדוק תמר:** למיטב ידיעתי, אתה מכיר גם את המייל שלי וגם את הטלפון שלי. וגם של מי שיושב כאן. לא נעשה שום בירור. זאת מתקפה ציבורית שאין מאחוריה שום דבר. זה הכל.

תודה. מור, רוצה להגיד משהו? מירה, רוצה להגיד משהו? לא חייבת.

מר ניר ברטל:

רק לא בטוח שכולם מכירים, אז רק תגידי מי את.

אז אני מירה, מנהלת מחלקת חינוך. אני רוצה לומר שקודם כל אני

גב' מירה מור:

רוצה להצטרף בהיבט הזה שכאשר מדברים על סוגיות של כוח אדם, של עובדים, אלה סוגיות שתמיד קורות בחדרי חדרים. כדי לשמור על אנשים, כדי שהם ירגישו בטוח. אני רוצה דווקא להגיב למה שבועז שאל, בנושא שיתופי פעולה. שיתופי פעולה בעיני, בטח בעידן שבו אנחנו חיים ובכלל, כדי לייצר סינגריה וכדי למנף את הפדגוגיה וכדי לפעול הכי טוב לטובת התלמידים של אורנית, הם משמעותיים בקרב אנשי חינוך.

כשהגעתי לתפקיד, אחד הדברים הראשונים שעשינו, זה להקים הנהגת הורים יישובית. ועוד כולם תהו ושאלו אותנו 'מי עושה כזה דבר? מה פתאום אתם מקימים הנהגת הורים יישובית?' ואמרנו 'לא, זה מאוד חשוב כדי שתהיה שקיפות, כדי שכל אחד ידע מה קורה בבתי ספר אחרים וכדי שיהיה שיתוף פעולה'. משם הקמנו פורום מוביל חינוך, של ערכים מובילים לאורנית, ערכים מאוד מאוד משמעותיים. ומשם לכנס מועצות תלמידים. ומשם לישיבות רצפים חשובות מאוד. בנינו חזון למערכת החינוך, שהקורונה קצת עצרה אותנו. אני לא מדברת על הדברים המדהימים שעשינו בתקופת הקורונה, שגם הם היו כרוכים בשיתופי פעולה, גם עם הורים, גם עם מתנדבים, גם עם מנהלות.

זאת אומרת, הסוגיה הזאת שהעלית, של שיתופי פעולה, היא לא אופציה, היא לא מותרות בעולם שבו אנחנו חיים. בטח באיגום משאבים ובכלל בתחום החינוך. כל הנושא של שיח משותף. כל החיבורים של ז' ח' למשל בין שני בתי הספר, שיכולים להפוך להיות קמפוס משגשג. בתי ספר שחיים בשכנות. הרבה מאוד תוכניות. והכי חשוב באמת, החזון שלנו למערכת חינוך מצוינת, שחותרת קדימה, שנותנת מענים דיפרנציאליים לכל פרט. אז ככה שנושא שיתופי הפעולה, מאוד חשוב לי להדגיש, הוא אחת הנקודות הבסיסיות בתפיסת החזון שלנו, בתהליך העבודה בחינוך. הספקנו לעשות לא מעט בהקשר הזה. יש המון תוכניות גם לשנה הבאה.

אז אני מודה לך על השאלה. ואני שוב אומרת, עולם החינוך הוא עולם מאוד מורכב ונורא פשוט. כל

אחד מחווה את דעתו. עולם מאוד מורכב, תחומי הפדגוגיה מאוד מורכבים. הכנת המיומנויות למאה ה-21, עבודה עם התלמידים, הפן הרגשי, הפן החברתי. זה לא שחור או לבן. אז מאוד חשוב להבין שאנחנו מתעסקים בזהירות במשהו שהוא מאוד משמעותי. טובת הילדים של אורנית, מהרגע שהגעתי לתפקיד, הוא הדבר שהכי חשוב לי.

הגעתי לתפקיד ושמעתי חוסר שביעות רצון ממערכת החינוך. ומאז אנחנו בהרבה מאוד הידברות ועבדה, כדי למנף קדימה, יחד עם ניר ויחד עם תמר ויחד עם אנשים שעובדים אצלי במחלקה, אני לא עובדת לבד. אז בהקשר הזה זה משהו שמאוד חשוב לי להגיד, שאנחנו באמת עם ראייה קדימה של שיתופי פעולה ותוכנית פדגוגית חדשנית. אז שוב אני אומרת, מאוד בזהירות. ואכן לא דנים באדם, במנהלת, או בכלל בעובד, בשיח כזה, בעיני. צריך מאוד להיזהר מהדברים האלה.

תודה. אביבית, את רוצה להגיד משהו?

מר ניר ברטל:

גב' אביבית אבורוס: האמת מתלבטת. אבל אני כן ככה, זה טיפה לחדד את מה שאודי אומר. אני יושבת פה מאוד לא בנוח, ולא בגלל שזאת ישיבת מועצה שנייה רק. אלא כי בתיה מחבקת את הבן שלי כל בוקר. ולשבת כאן ולדבר על מנהלת בית ספר נראה לי רחוק מראוי. פשוט רחוק מראוי.

אפשר להגיב עכשיו?

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: לא, אני חושב שסיימנו. בואו נצביע. בעצם ההצעה על סדר היום זה לנהל איזשהו הליך הידברות, גישור, בשיתוף כל הגורמים. מי בעד ההצעה? אנחנו בועז, דורון, אלעד, ניר ואודי. אנחנו חמישה בעד, שישה. שבעה. גם בעד?

לא יודעת. האמת שאני מתלבטת.

גב' אורנה רייטר:

אז יש לך עוד 30 שניות. אני יכול לתת לאלעד לדבר, ואז יהיה לך,

מר ניר ברטל:

חברים, זה נראה לי, מהרגע שהעליתם את הנושא עד הרגע שזה נדון,

גב' אורנה רייטר:

לא יודעת.

לא אנחנו קבענו את העיתוי של הישיבה. אנחנו שלחנו את זה ב-18.6.

מר אלעד כהן:

בעד.

גב' אורנה רייטר:

אורנה בעד. תמר?

מר ניר ברטל:

נמנעת.

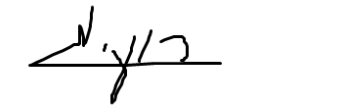
גב' צדוק תמר:

תמר נמנעת. אז לפרוטוקול, יש לנו שבעה חברי מועצה בעד. אחת

מר ניר ברטל:

נמנעת. כולם חוץ מתמר. תמר נמנעה. תודה רבה. הישיבה ננעלה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את ההצעה לסדר היום: המועצה תקיים הליך הידברות לאלתר בהשתתפות כל הגורמים הרלוונטיים – מפקחת ביה"ס מטעם משרד החינוך, מנהלת מחלקת חינוך במועצה, ראש המועצה, חברי מועצה (אופציונאלי), המנהלת בתיה – בכדי למצוא ולגבש פיתרון שיבטיח את הישארות בתיה בתפקידה כמנהלת בית הספר גוונים בשנים הבאות.

רועי מוסט
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה